

Gdynia, dnia 23 września 2024 r.

Szanowna Pani
Mariola Cieplak
Zastępca Dyrektora
Departamentu Orzecznictwa Podatkowego
Ministerstwa Finansów
ul. Świętokrzyska 12, 00-916 Warszawa

strona:
Stowarzyszenie Nasze Myjnie
ul. Stefana Batorego 23/7, 81-365 Gdynia
KRS: 1003749

Dot. pisma z dnia 1 sierpnia 2024 roku, znak sprawy: DOP6.8161.1.2024.CNTP

Szanowna Pani Dyrektor,

w odpowiedzi na pismo Pani Dyrektor z dnia 1 sierpnia 2024 roku, zawierające interpretację przepisów zawartych w obowiązujących rozporządzeniach Ministra Finansów dotyczących kas rejestrujących, w tym w szczególności opinie Pani Dyrektor, iż:

- 1) w przepisach dotyczących kas rejestrujących brak jest regulacji dot. kodu QR, które wskazywałyby, że kod ten zastępuje dane z paragonu fiskalnego;
 - 2) nie dopuszcza się stosowania modelu kasy centralnej i nie jest prawidłowe stosowanie kasy rejestrującej, która nie jest umieszczona w każdym urządzeniu (tj. na każdym stanowisku, w którym jest świadczona usługa mycia) dokonującym automatycznej sprzedaży
- uprzejmie wskazujemy, co następuje.

Zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 maja 2020 r. w sprawie kas rejestrujących mających postać oprogramowania (Dz. U. z 2023 r. poz. 1849; dalej jako „rozporządzenie ws. kas wirtualnych”), w przypadku prowadzenia ewidencji przy użyciu kasy o zastosowaniu specjalnym umieszczonej w urządzeniach do automatycznej sprzedaży towarów lub usług, gdy komponent komunikacyjny kasy nie umożliwia komunikacji kasy z drukarką, podatnik nie wystawia paragonu fiskalnego i paragonu fiskalnego anulowanego w postaci papierowej oraz zapewnia nabywcy możliwość zapoznania się z danymi o sprzedaży przez ich odpowiednie pokazanie zgodnie z § 53 ust. 2 pkt 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, tj. poprzez pokazanie na wyświetlaczu

dla nabywcy przez co najmniej 30 sekund albo do czasu rozpoczęcia kolejnej sprzedaży ściśle określonych w tymże przepisie danych o sprzedaży.

Jakkolwiek nie sposób nie zgodzić się ze stwierdzeniem Pani Dyrektor, iż w przepisach dotyczących kas rejestrujących brak jest regulacji wskazujących wprost na dopuszczalność udostępnienia danych o sprzedaży za pomocą kodu QR, jak również brak jest w rzeczonych przepisach wyraźnego wskazania, że kod QR zastępuje dane z paragonu, to jednak powyższe w żadnym razie nie świadczy o niedopuszczalności stosowania omawianego kodu dla spełnienia obowiązku „pokazania” danych o sprzedaży, zgodnie z cytowanym wyżej przepisem.

Po pierwsze trzeba zauważyć, że samo rozporządzenie ws. kas wirtualnych w wielu miejscach odwołuje się do danych w formie zakodowanej w systemie QR (przykładowo: § 3 ust. 1 pkt 32 i 33 oraz § 36 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia ws. kas wirtualnych). Problem ten został uregulowany także w odniesieniu do sytuacji, gdy kasa nie umożliwia komunikacji kasy z drukarką – wówczas wchodzi w grę obowiązek zapewnienia wydruku kodu graficznego QR oraz wykonania polecenia dotyczącego włączenia lub wyłączenia drukowania takiego kodu (por. § 53 ust. 1 pkt 5 i 6 załącznika nr 1 do rozporządzenia ws. kas wirtualnych). Natomiast w stosunku do kas umieszczanych w urządzeniach do automatycznej sprzedaży towarów lub usług przewidziano obowiązek „pokazania na wyświetlaczu dla nabywcy przez co najmniej 30 sekund albo do czasu rozpoczęcia kolejnej sprzedaży” ściśle wskazanego zakresu danych dotyczących sprzedaży. Należy zatem, stosując wykładnię celowościową, zbadać intencję, jaka przyświecała prawodawcy przy wprowadzaniu takiej regulacji. A w tym zakresie nie powinno być wątpliwości, że celem prawodawcy było zapewnienie nabywcy informacji o kluczowych parametrach zdarzenia rodzącego obowiązek podatkowy. Jednakże zapoznanie się z rzeczonymi informacjami jest już tylko uprawnieniem nabywcy, nie zaś jego obowiązkiem. Skoro zatem nabywca kopiując wyświetlony kod QR może samodzielnie tj. na swoim własnym urządzeniu odczytać odpowiednie, wymagane przepisami rozporządzenia informacje, to i spełniony jest cel omawianej regulacji. Co jednak ważne, udostępnienie kodu QR odbywa się za zgodą nabywcy wyrażoną per facta concludentia – poprzez przystąpienie nabywcy do transakcji lub usługi, przy jednoczesnym opublikowaniu „wzorca umowy” w formie tablicy informacyjnej zamieszczonej przy każdym stanowisku mycia tak, aby nabywca mógł z łatwością dowiedzieć się o jego treści i ewentualnie, jeśli nie zaakceptuje takiego rozwiązania, zrezygnować z usługi.

Po drugie, kasy rejestrujące Kasa123 Aplikasa oraz Kasa dla myjni Prometheus 2, udostępniające możliwość uzyskania paragonów fiskalnych za pomocą kodów QR, posiadają wymagane prawem homologacje Prezesa Głównego Urzędu Miar, tj. ostateczne decyzje administracyjne potwierdzające, że kasy te spełniają funkcje określone w art. 111 ust. 6a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (dalej jako: „ustawa o VAT”) oraz spełniają wymagania techniczne określone w rozporządzeniu ws. kas wirtualnych. W decyzjach tych stwierdzono, że są to kasy o zastosowaniu specjalnym, rozliczające więcej niż jedną transakcję równocześnie lub przeznaczone do zainstalowania w urządzeniach do automatycznej sprzedaży towarów lub usług.

Organem właściwym w zakresie procedury spełnienia przez kasy rejestrujące określonych przepisami funkcji, kryteriów i warunków technicznych jest Prezes Głównego Urzędu Miar. Zgodnie z art. 111 ust. 6d ustawy o VAT Prezes Głównego Urzędu Miar:

- 1) w drodze decyzji wydaje, odmawia wydania lub cofa potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy o VAT (dotyczy zatwierdzania produkcji krajowej, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów oraz importowanych kas rejestrujących);
- 2) ogłasza w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Miar wykaz typów kas rejestrujących:
 - a) które otrzymały potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy o VAT, wraz z określeniem numeru i daty potwierdzenia, terminu jego obowiązywania oraz nazwy producenta krajowego, podmiotu dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących;
 - b) na które cofnięto potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy o VAT, wraz z określeniem numeru i daty potwierdzenia, daty jego cofnięcia oraz nazwy producenta krajowego, podmiotu, który dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących.

Prezes Głównego Urzędu Miar jest organem administracji miar na podstawie ustawy z 11.05.2001 r. – Prawo o miarach.

Wcześniej organem wydającym omawiane potwierdzenie (homologację) był Minister Finansów, jednakże rozwój nowych technologii informatycznych pociągnął za sobą konieczność zapewnienia obsługi badawczej dla nowego typu kas w sposób ciągły i na najwyższym poziomie kompetencji. Z tych względów, a w szczególności z uwagi na brak odpowiedniej bazy kadrowej do wykonywania przedmiotowych czynności po stronie Ministerstwa Finansów, organem przystosowanym do obsługi procesu badania, testowania i przeprowadzania kontroli parametrów technicznych urządzeń kasowych zarówno pod względem wyposażenia technicznego, jak i doświadczenia w tego rodzaju działalności, jest Prezes GUM. W związku z powyższym, to właśnie na ten organ sędowano kompetencje związane z wydawaniem potwierdzenia, że kasy pełnią przewidziane dla nich funkcje oraz spełniają wymagane kryteria i warunki techniczne. Spełnienie funkcji ustawowych oraz wymagań technicznych dla kas rejestrujących – co jest konieczne do wydania potwierdzenia – stwierdza się na podstawie wyników badań wykonywanych przez Prezesa GUM, potwierdzonych sprawozdaniem. Jeśli badania dowiodą, że dany typ kas rejestrujących nie spełnia określonych funkcji ustawowych lub wymagań technicznych dla kas rejestrujących, Prezes GUM odmawia wydania potwierdzenia.

W związku z powyższym, posiadanie kasy rejestrującej zaopatrzonej w ostateczną decyzję potwierdzającą spełnianie funkcji określonych w art. 111 ust. 6a ustawy o VAT oraz wymagań technicznych określonych w rozporządzeniu ws. kas wirtualnych, daje legalną podstawę do twierdzenia o spełnieniu warunku fiskalizacji.

Po trzecie, nie można zapominać o wyrażonej w treści art. 8 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236; dalej jako „p.p.”) zasadzie, iż przedsiębiorca może podejmować wszelkie działania, z wyjątkiem tych, których zakazują przepisy prawa (zatem „co nie jest prawem zabronione, jest dozwolone”). Żaden obowiązujący przepis prawa nie zabrania zawarcia z nabywcą usługi umowy, zgodnie z którą nabywca, za pośrednictwem pokazanego na wyświetlaczu

kodu QR, samodzielnie tj. na swoim własnym urządzeniu wyświetli/odczyta określone informacje, jeśli taka będzie jego wola. Nie ulega wątpliwości, że właściwego, normatywnego punktu odniesienia dla zasad sformułowanych w komentowanym przepisie należy poszukiwać w Konstytucji, co podkreślono też w preambule do Prawa przedsiębiorców. Poszukując zaś konkretnych przepisów, zasadne wydaje się, by upatrywać pierwotnego, konstytucyjnego źródła zasady z art. 8 p.p. w pierwszej kolejności w bardzo pojemnej zasadzie demokratycznego państwa prawa z art. 2 Konstytucji. Zgodnie z powołanym przepisem Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. W szczególności natomiast źródła takiego należy upatrywać w konstytucyjnej zasadzie praworządności, przewidzianej w art. 7 Konstytucji, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, która to wydaje się mieć szczególne znaczenie dla właściwego odczytania art. 8 p.p. Z zasady praworządności wynika zarówno nakaz działania na podstawie prawa, jak i obowiązek przestrzegania prawa, co przekłada się tak na zakaz wykraczania przez organ poza granice określone przez prawo, jak i obowiązek stosowania wszelkich nakazów. Z konstytucyjnej zasady legalizmu wynika wprost, że organy „nie mogą podejmować działań bez podstawy prawnej czy unikać wykonania kompetencji, jeżeli wiążące normy prawne nakładają na te organy określone obowiązki”. Zasada praworządności wyznacza więc także granicę ingerencji organów w prawa jednostki w postaci granic treści norm przepisów. Poza tą granicą rozciąga się sfera wolności jednostki, w tym wolności gospodarczej, w którą organy państwa ingerować nie mogą (por. P. Kwiatkowski [w:] Prawo przedsiębiorców. Komentarz, red. A. Pietrzak, Warszawa 2019, art. 8).

Po czwarte należy wskazać na przepisy art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 i art. 14 p.p., z których wypływają następujące zasady:

1. organ kieruje się w swoich działaniach zasadą zaufania do przedsiębiorcy, zakładając, że działa on zgodnie z prawem, uczciwie oraz z poszanowaniem dobrych obyczajów;
2. jeżeli przedmiotem postępowania przed organem jest nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ (wyjątki od tej zasady określa art. 11 ust. 2 p.p., jednak nie mają one zastosowania w niniejszej sprawie);
3. organ bez uzasadnionej przyczyny nie odstępuje od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.

Po piąte wreszcie, zgodnie z § 22 ust. 1 pkt 2 załącznika nr 1 do rozporządzenia ws. kas wirtualnych, kasa zapewnia ewidencję dokonywanych sprzedaży, kończących się każdorazowo wystawieniem paragonu fiskalnego przez zatwierdzenie paragonu fiskalnego oraz jego natychmiastowy wydruk lub w przypadku możliwości technicznych natychmiastowe przesłanie do nabywcy paragonu fiskalnego w postaci elektronicznej, a także zapisanie paragonu fiskalnego w bazie danych kasy. Wymóg ten bez wątpienia jest spełniony w przypadku kas rejestrujących mających postać oprogramowania, które udostępniają możliwość uzyskania paragonów fiskalnych za pomocą kodów QR.

Przechodząc do drugiego zagadnienia, a mianowicie kwestii dopuszczalności stosowania modelu kasy centralnej, która nie jest umieszczona w każdym urządzeniu dokonującym automatycznej sprzedaży, tj. na każdym stanowisku, w którym świadczona jest usługa mycia, uprzejmie wskazuję, że nie w każdym przypadku stanowisko myjni jest miejscem przyjmowania płatności – miejscem automatycznej sprzedaży. Nadto miejsce płatności nie tylko nie musi być tożsame ze stanowiskiem myjni, ale jedno miejsce przyjmowania płatności może obsługiwać kilka stanowisk myjni. Wobec powyższego obowiązek posiadania urządzenia rejestrującego powiązany jest z miejscem przyjmowania płatności, a nie z miejscem świadczenia usługi, przy czym trzeba też uwzględnić specyfikę kas mających postać oprogramowania. W przypadku bowiem takiej kasy pojęcie „zamontowania” kasy jest samo w sobie niepoprawne – można co najwyżej mówić o miejscu uruchomienia skryptu stanowiącego oprogramowanie (komputer, serwer), jednakże nie ma żadnego racjonalnego ani prawnego uzasadnienia dla wymagania, by miejsce położenia takiego komputera czy serwera było tożsame z miejscem położenia konkretnego stanowiska mycia.

Powyższy pogląd jest tym bardziej zasadny biorąc pod uwagę treść § 4 ust. 1 pkt 2 lit. „d” rozporządzenia ws. kas wirtualnych, gdzie wprost wskazano na kategorię kas o zastosowaniu specjalnym rozliczających więcej niż jedną transakcję równocześnie. Również Prezes Głównego Urzędu Miar w decyzji potwierdzającej, że kasa rejestrująca Kasa123 Aplikasa spełnia funkcje określone w art. 111 ust. 6a ustawy o VAT oraz spełnia wymagania techniczne określone w rozporządzeniu ws. kas wirtualnych jednoznacznie stwierdza, że jest to kasa o zastosowaniu specjalnym, rozliczająca więcej niż jedną transakcję równocześnie lub przeznaczona do zainstalowania w urządzeniach do automatycznej sprzedaży towarów lub usług.

Dodatkowo należy jedynie zaznaczyć, iż zgodność z obowiązującymi przepisami modeli zakładających ewidencjonowanie sprzedaży usług przez jedną kasą rejestrującą w przypadku prowadzenia działalności w wielu punktach lub też w przypadku podłączenia jej z wieloma urządzeniami gromadzącymi wstępne dane dotyczące sprzedawanych towarów bądź usług znajduje potwierdzenie w stanowiskach organów skarbowych m.in. w interpretacji indywidualnej sygn. IPTPP4/4512-72/15-3/BM z dnia 20 marca 2015 r. wydanej przez Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi (cyt. "Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu dwóch kas rejestrujących, po jednej dla każdego z lokali, gdzie Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą. Wnioskodawca może dokonywać ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu jednej kasy rejestrującej") oraz interpretacji indywidualnej sygn. ITPP1/443-942/08/AJ z dnia 15 stycznia 2009 r. wydanej przez Dyrektora Izby Skarbowej w Bydgoszczy (cyt. "Podatnik może prowadzić ewidencję obrotu przy zastosowaniu jednej drukarki fiskalnej podłączonej jednocześnie do dwóch komputerów, jeśli takie rozwiązanie konstrukcyjne jest przewidziane decyzją ministra dopuszczającego urządzenie rejestrujące do obrotu.")

Raz jeszcze pragniemy podkreślić, że członkowie Stowarzyszenia nie są przeciwni fiskalizacji co do zasady. Z całą stanowczością sprzeciwiamy się jednak naruszaniu równowagi i konkurencji na rynku, narzucaniu rozwiązań nieprzemysłanych, bez uprzedniego wdrożenia odpowiednich narzędzi technicznych oraz bez faktycznych konsultacji społecznych z przedsiębiorcami. Wreszcie

sprzeciwiamy się także karaniu przedsiębiorców przez organy państwowe (Urzędy Skarbowe) za stosowanie rozwiązań zaaprobowanych przez inne organy państwa (Prezesa Głównego Urzędu Miar) – a zatem w pełni legalnych.

Końcowo wskazujemy, że w naszym piśmie z dnia 17 lipca 2024 r. wnosiliśmy o zaprzestanie karania nas za używanie dostępnych na rynku polskim, legitymujących się ostateczną decyzją Prezesa Głównego Urzędu Miar potwierdzającą zgodność z przepisami kas rejestrujących mających postać oprogramowania i dedykowanych dla myjni samochodowych – rejestrujących więcej niż jedną transakcję równocześnie i udostępniających możliwość uzyskania paragonu fiskalnego za pomocą kodu QR. W swej odpowiedzi z dnia 1 sierpnia 2024 r. Pani Dyrektor nie odniosła się jednak wprost do rzezonego wniosku. Czynności sprawdzające przeprowadzane przez pracowników Urzędów Skarbowych i Izb Celno-Skarbowych na myjniach samochodowych skutkują nadal nakładaniem mandatów na przedsiębiorców. Prosimy więc o weryfikację zgodności z prawem tych czynności, ich wyników oraz wymierzonych kar. Warunkiem rozwoju społeczno-gospodarczego państwa jest ciągły wzrost przedsiębiorczości i konkurencyjności. Państwo winno zatem wspierać przedsiębiorców oraz ułatwiać podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej, między innymi po to, by czerpać wpływy fiskalne, nie zaś zniechęcać poprzez wymierzanie nieuzasadnionych kar.

Mając na uwadze powyższe, ponownie prosimy o gruntowne przeanalizowanie sprawy w oparciu o podnoszone w niniejszym piśmie argumenty, ustosunkowanie się do poruszonych kwestii oraz zaniechanie karania przedsiębiorców za stosowanie legalnych rozwiązań w zakresie kas rejestrujących.

Z poważaniem

Mirosław Górski

Prezes Zarządu

Załączniki:

1. Oświadczenie Firmy TAXITY Sebastian Mioduszeowski,
2. Homologacja wydana przez GUM dla kasy Kasa123 Aplikasa,
3. Opinia Prawna - „Pobór paragonu fiskalnego za pomocą kodu QR”,
4. Opinia Prawna – „kasa fiskalna na myjni samochodowej”